Байка №70 — «Запущений під хмари,»

Запущений під хмари,
Паперовий Змій, помітивши звисока
В долині метелика,
«Повіриш!» кричить: «ледь-ледь тебе я бачу;
Зізнайся, що тобі заздрісно
Дивитись на мій високий такий політ». —
«Заздрісно? Правду кажучи, ні!
Даремно про себе ти так багато мрієш!
Хоч високо, та ти на прив’язі літаєш.
Таке життя, мій світе,
Від щастя дуже далеко;
А я, хоч, правда, невисоко,
Та лечу,
Куди хочу;
Та я ж так само, як і ти, на втіху іншому,
Порожньому,
Вік цілий не торохтію».